

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 944/2022
18.02.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Драгане Бољевић, Бранке Дражић и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца „МДС“ ДОО Књажевац, са седиштем у Књажевцу, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Александар Лазић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуда Апелационог суда у Београду Гж 8598/19 од 16.09.2021. године, у седници одржаној 18.02.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8598/19 од 16.09.2021. године, као о посебној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8598/19 од 16.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 8598/19 од 16.09.2021. године, ставом првим изреке одбијене су жалбе тужиоца и туженог и потврђена пресуда Основног суда у Обреновцу П 455/18 од 25.03.2019. године, којом је одржано на снази решење о извршењу Другог основног суда у Београду – Судска јединице у Обреновцу Ив 6826/10 од 18.06.2010. године којом је обавезан тужени да исплати тужиоцу на име дуга износ од 319.606,15 динара, у појединачним износима, са законском затезном каматом од доспећа сваког износа наведеног у рачуну до исплате, износ од 16.192,00 динара на име трошкова извршног поступка и износ од 17.532,00 динара на име трошкова парничног поступка, са затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, а која је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотри правна питања од општег

интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд је у границама својих овлашћења на основу члана 404. став 1. ЗПП, оценио да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева. Наиме, спорно правно питање није од општег интереса, већ је везано за конкретну чињеничну подлогу и решавање спорног односа странака. Тужени уз ревизију не прилаже судске одлуке које би поткрепиле тврдњу о неуједначеној судској пракси, а образложења побијаних пресуда за одлуку о усвајању тужбеног захтева тужиоца у складу са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права – одредби члана 516. Закона о облигационим односима и члана 85. Закона о привредним друштвима. Разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова у том смислу одговарају и усклађени су са важећим тумачењем права и владајућим правним схватањем у пракси нижестепених судова и ревизијског суда у примени наведених законских одредби, тако да не постоји потреба за новим тумачењем права.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним спровима, када се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима или потраживању у новцу, на предају ствару или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 16.06.2010. године, ради накнаде штете, а вредност предмета спора побијаног дела износи 319.606,15 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић